

Sygn. akt V Ga 375/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Wiesław Kasprzyk,

Sędziowie: Zbigniew Chmielewski, Maciej Rzewuski (del.)

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2020 r. w Olsztynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. J.

przeciwko C. (...) Towarzystwu (...) w P.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w O.z dnia 14 września 2020 r., sygn. akt V GC 2721/19

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 135,00 (sto trzydzieści pięć 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego wyroku pozwanemu do dnia zapłaty.

Sędzia Zbigniew Chmielewski Sędzia Wiesław Kasprzyk Sędzia Maciej Rzewuski (del.)

Sygn. akt V Ga 375/20

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 września 2020 r., V GC 2721/19, Sąd Rejonowy w O.zasądził od pozwanego C. (...) Towarzystwa (...) w P. na rzecz powódki M. J. kwotę 1.672,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 kwietnia 2019 r. do dnia zapłaty, oraz obciążył pozwanego kosztami procesu w kwocie 1.001 zł.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją pozwany w części, tj. w zakresie pkt I – ponad zasądzoną powódce kwotę 984 zł oraz w zakresie pkt. II – w całości, zarzucając mu naruszenie przepisów:

- art. 361 § 1 k.c.,

- art. 354 § 2 k.c. w zw. z art. 16 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych,

- art. 233 § 1 k.p.c.,

szczegółowo opisanych w środku odwoławczym.

W oparciu o zredagowane zarzuty skarżący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i oddalenie powództwa co do kwoty 688,80 zł, oraz obciążenie powódki kosztami procesu za obie instancje, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o oddalenie środka odwoławczego w całości i zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie jest zasadna i jako taka, podlegała oddaleniu.

Poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne w sprawie były w prawidłowe i zostały przyjęte przez Sąd Okręgowy za własne, bez potrzeby przeprowadzania na nowo oceny każdego z dowodów. Podniesione przez pozwanego zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego i procedury cywilnej w rzeczywistości zmierzają do polemiki z ustaleniami poczynionymi przez Sąd Rejonowy. Są jednak niezasadne.

Jeśli chodzi o najbardziej rozbudowany zarzut naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. to należy wskazać, że jego skuteczne postawienie wymaga wykazania, że Sąd orzekający w I instancji uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Tylko takie naruszenie bowiem może świadczyć o wadliwym dokonaniu przez Sąd oceny dowodów. Dla skuteczności zarzutu naruszenia regulacji art. 233 § 1 k.p.c. nie wystarcza więc samo stwierdzenie o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych, odwołujące się do stanu faktycznego, który w przekonaniu skarżącego odpowiada rzeczywistości. Konieczne jest tu wskazanie konkretnych przyczyn dyskwalifikujących postępowanie sądu w tym zakresie. W szczególności skarżący powinien wskazać, jakie kryteria oceny naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im je przyznając.

Apelujący nie sprostął wskazanym wymaganiom. Nie przedstawił też przekonujących okoliczności, które potwierdzałyby nieprawidłową, dowolną tudzież dokonaną wbrew zasadom orzekania, ocenę dowodów Sądu I instancji.

Odnosząc się do zarzutów apelacyjnych należy zważyć, że stanowią one jedynie próbę przeforsowania przez skarżącego odmiennej wizji stanu faktycznego i jego oceny prawnej, aniżeli te przyjęte przez Sąd Rejonowy. Próba ta jednak z przyczyn poniższych okazała się nieskuteczna.

Po pierwsze, wbrew twierdzeniom skarżącego, pozwany nie wykazał jakoby przedłożone przezeń wiadomości mailowe zostały skutecznie doręczone poszkodowanej. Po drugie, wiadomości te nie stanowiły skonkretyzowanej w rozumieniu prawa materialnego oferty najmu pojazdu zastępczego. Po trzecie, Sąd Odwoławczy podziela ocenę wiarygodności zeznań złożonych przez świadka M. P., dokonaną przez Sąd Rejonowy, zwłaszcza że strona pozwana nie zaoferowała kontrdowodów, które ocenę tą zdołałyby skutecznie podważyć. W końcu po czwarte, uznany przez Sąd I instancji za ekonomicznie zasadny okres najmu pojazdu zastępczego koresponduje w pełni z opinią biegłego sądowego sporządzoną na potrzeby przedmiotowej sprawy.

W tym stanie rzeczy, nie podziеляjąc żadnego z zarzutów skarżącego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozwanego w całości.

W przedmiocie kosztów postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 391 k.p.c.

Sędzia Zbigniew Chmielewski Sędzia Wiesław Kasprzyk Sędzia Maciej Rzewuski (del.)